

مایعات یونی بعنوان مواد پرانرژی جدید

رضا فارغی علمداری^۱، فائزه قربانی زمانی^۲

تهران - دانشگاه صنعتی مالک اشتر

* E-mail: reza_fareghi@yahoo.com

(تاریخ وصول: ۹۰/۵/۲۵، تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۰/۱)

چکیده

مایعات یونی (ILs) دسته‌ی جدیدی از ترکیبات می‌باشند که در سال‌های اخیر توجهات زیادی به آن‌ها معطوف شده است. این ترکیبات به عنوان حلول‌های سبز در بسیاری از واکنش‌های شیمیایی و همچنین در ساختار مواد پیشفرته به کارگرفته می‌شوند. اخیراً توجه بر روی دسته جدیدی از مایعات یونی پرانرژی با هدف کاهش سمیت و خطرات مواد شیمیایی جلب شده است. در مقایسه با ترکیبات پرانرژی متدائل مانند TNT و RDX مایعات یونی دارای مزیت‌هایی از جمله فشار بخار ناچیز، دانسیته بالا، پایداری حرارتی و شیمیایی هستند و نیز در محدوده وسیع دمایی به حالت مایع فاقد بخارات سمی می‌باشند. علاوه بر این، خواص و ویژگی‌های مایعات یونی به سرعت و با تغییر جزء آئیونی و کاتیونی قابل تغییر و تنظیم می‌باشند. در نتیجه می‌توان تعداد بسیار زیادی از مایعات یونی را متناسب با کاربرد آن‌ها سنتز نمود. در این مقاله به معرفی برخی از مایعات یونی سنتز شده که به عنوان مواد پرانرژی در سال‌های اخیر مطرح شدند، پرداخته شده است.

واژه‌های کلیدی: مایعات یونی، مواد پرانرژی، نمک‌های یونی، سوختهای فوق حساس.

۱- مقدمه

آن‌ها است و کنترل سرعت آزاد کردن انرژی در راندمان‌های زمانی متفاوت و تکرارپذیر یکی از پارامترهای مهم در کاربرد این ترکیبات می‌باشد. مواد پرانرژی برای پرتتاب راکتها، به حرکت در آوردن پمپ‌ها، پیستون‌ها و توربین‌ها، شکل دادن و جوشکاری فلزات، تخریب بنها و بریدن مواد مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرند. بیش از ۹۰٪

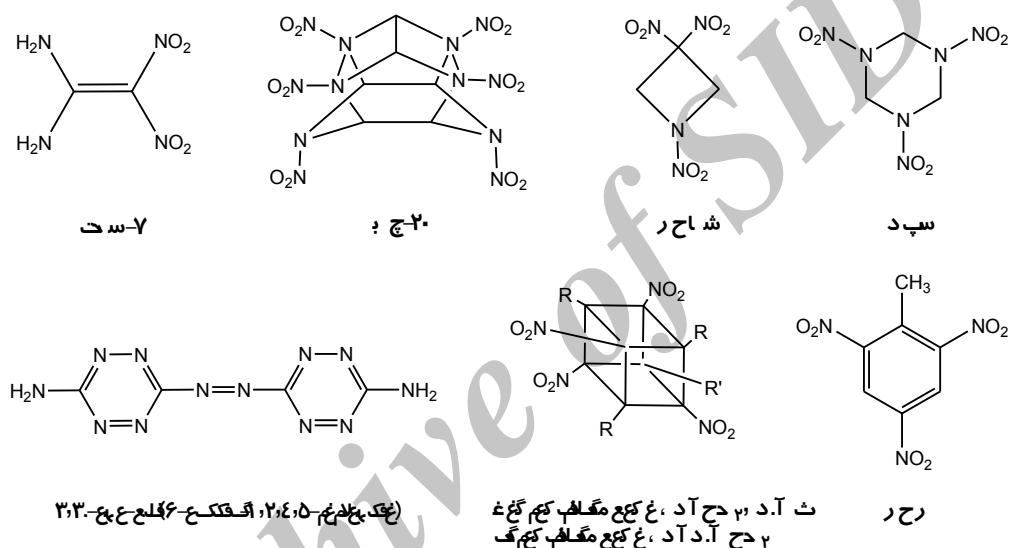
مواد پرانرژی در صنایع نظامی و غیر نظامی کاربردهای متفاوتی دارند، امروزه کاربردهای غیرنظامی مواد پرانرژی رشد چشمگیری داشته است، به طوری که زندگی مدرن بدون به کارگیری این ترکیبات غیر ممکن می‌باشد. قدرت مواد پرانرژی تابعی از سرعت آزاد سازی انرژی

-۱- دانشیار

-۲- کارشناس ارشد

امروزه نسل جدیدی از مواد پرانرژی که دارای دانسیته بالایی از انرژی می‌باشند (چپپت)، بسیار مورد توجه قرار گرفته است [۲]. این ترکیبات نسبت به شوک‌های الکتریکی و گرمایی و همچنین فشار و سایش، نسبت به ترکیبات دسته قبل حساسیت کمتری دارند از جمله این ترکیبات می‌توان به موارد زیر اشاره کرد، ج ۴۰ (۱۲،۱۰،۸،۶،۴،۲-هگزا نیترو آرا آیزو ورتیتان)، شاحر (۳،۲،۱-تری نیترو آزیتیدین)، سد (۱-دی آمینو-۲-دی نیترواتن)، هپتا و اکتا نیتروکوبان، آز-۳-آز بیس(۶-آمینو-۵،۴،۲،۱-تترازین) و تترازول آزید (شکل ۱).

از مواد پرانرژی صنعتی بر پایه آمونیوم نیترات‌ها می‌باشند [۱]. واکنش احتراقی که نتیجه آن آزادسازی سریع انرژی به همراه خروج حجم زیاد و پرساری از گازهای داغ همراه است را انفجار می‌گویند. از جمله ترکیبات تک جزئی که به عنوان مواد منفجره به کار گرفته می‌شوند، می‌توان به سچت (۱،۲،۳-تترا نیترو-۷،۵،۳،۱-تترا آرا سیکلو اکтан)، سپد (۱،۳،۵-تری نیترو-۱،۳،۵-تری آرا سیکلو هگزان)، رح ر (۴،۲،۶-تری نیترو تولوئن)، نیترو گلیسیرین و نیترو سلولز اشاره کرد [۱].

شکل ۱- ساختار برخی از ترکیبات پرانرژی [۱-۴].

به تعداد زیاد باندهای پرانرژی ح-ح و ح-بنسبت داده شده است [۵]. در این میان دسته جدیدی از ترکیبات با نام مایعات یونی قرار گرفته است. مایعات یونی، دسته جدید و گستردگی از نمک‌های آلی-معدنی هستند که در دماهای پایین تر از 100°C مایع می‌باشند [۶]. این ترکیبات دارای دو جزء کاتیون و آنیون بوده که می‌توانند هم به عنوان

در سال‌های اخیر دسته جدیدی از نمک‌های یونی که در ساختارشان تعداد زیادی از اتم‌های نیتروژن حضور دارند مورد بررسی قرار گرفته است. این دسته از ترکیبات دارای ویژگی‌های متمایزی نسبت به مواد پرانرژی دیگر می‌باشند. گرمای تشکیل و ویسکوزیته بالا از جمله مزیت‌های این دسته مواد پرانرژی است. علت بالا بودن گرمای تشکیل

۵- این ترکیبات می‌توانند، نه تنها به عنوان یک حلال، بلکه به عنوان کاتالیست در واکنش‌های شیمیایی وارد عمل شوند.

۲- مایعات یونی پرافرژی

در سال‌های اخیر توجه‌ها بر روی مایعات یونی پرافرژی با هدف کاهش خطرات و مشکلات سمیت مواد پرافرژی متداول جلب شده است [۹]. در مقایسه با مواد پرافرژی متداول مثل سچت (۷،۵،۳،۱- تترا نیترو-۷،۵،۳،۱- تترا آزا سیکلو اکтан)، سپد (۵،۳،۱- تری نیترو-۵،۳،۱) تری آزا سیکلو هگزان) و رح ر (۶،۴،۲- تری نیترو تولوئن)، مایعات یونی پرافرژی مزیتهایی از قبیل پایداری حرارتی و شیمیایی بالا، فشار بخار ناچیز، ویسکوزیته بالا و محدوده وسیع دمایی که در آن به صورت مایع هستند، می‌باشند. به علاوه همان طور که قبل نیز اشاره شد با تغییر ساختار آنیون و کاتیون، می‌توان مایعات یونی پرافرژی متغرواتی را سنتز کرد [۱۰]. هتروسیکل‌های پنج عضوی دارای نیتروژن به عنوان منبعی برای تشکیل مواد پرافرژی محسوب می‌شوند. این ترکیبات علاوه بر اینکه به سرعت چهار استخلافی و پروتون دار می‌شوند (برای تشکیل ساختار کاتیون‌های پرافرژی)، همچنین می‌توانند با سرعت نیز پروتون را از دست داده و آنیون‌های آزولات پرافرژی را تشکیل دهند. تعویض اتمهای هیدروژن روی حلقه هتروسیکل در ساختار کاتیون و یا آنیون با گروه‌های پرافرژی مثل نیترو، سیانو، آمینو و آزید باعث ایجاد گونه‌های بسیاری از مایعات یونی پرافرژی خواهد شد. در ذیل برخی از مایعات یونی پرافرژی مورد بررسی قرار گرفته است.

۲-۱- مایعات یونی پرافرژی بر پایه حلقه تریآزول

تریآزول‌ها حلقه‌های پنج عضوی آروماتیک هستند که دارای سه اتم نیتروژن در موقعیت‌های ۱-۴، ۲-۳ و ۲-۱-در حلقه می‌باشند. تعداد بسیار زیادی از نمک‌های یونی تریآزول پرافرژی، تاکنون سنتز و گزارش شده‌اند. ۴-۲،۱-تریآزول (a) و ۳-۲،۱-تریآزول (b) به ترتیب دارای گرمای تشکیل مثبت با مقادیر ۹۰ و ۹۱ ج/ج-۲۷۲ می-باشند [۱۱]. نمک‌های یونی دارای کاتیون‌های تریآرولیوم به همراه آنیون‌های نیترات، پرکلرات و دی‌نیترآمید به عنوان نمک‌های یونی پرافرژی سنتز شدند. بیشتر این ساختارها (مع) ۱۱ (دارای دمای ذوب کمتر از ۱۰۰°C) می‌باشند و به عنوان دسته‌ای از مایعات یونی

کاتالیزور و حلال در واکنش‌های سنتز مواد پرافرژی و همچنین به تنهایی و با تغییر ساختارهای آنیون و کاتیون و با قرار دادن استخلافهای پرافرژی بر روی این اجزا به عنوان ماده پرافرژی به کار گرفته شوند. مایعات یونی اولین بار در سال ۱۹۱۴ با سنتز آمونیوم نیترات (نقطه ذوب ۱۲۲°C) شناخته شدند اما تا سال ۱۹۵۱ کاربرد چندانی نداشتند [۷].

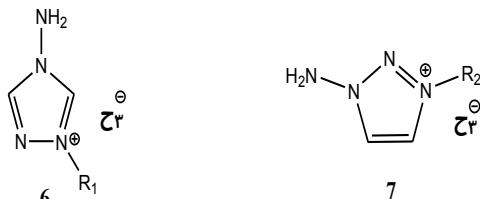
به دنبال کشف روش جدیدی برای تهیه آلومینیوم با مخلوط کردن دو پودر سفید رنگ آلکیل پیریدینیوم کلرید با کلرید آلومینیوم مشاهده شد که این دو با یکدیگر واکنش می‌دهند و مایع بی رنگ آلکیل پیریدینیوم تترالکلروآلومینیات تولید می‌شود. با این وجود هنوز به این دسته از ترکیبات فقط با کنجکاوی نگاه می‌شد تا اینکه در چند دهه اخیر به عنوان جایگزین مناسبی برای حلال‌های آلی متداول واکنش‌های شیمیایی مطرح شدند [۸]. این دسته از ترکیبات به صورت شبکه سه بعدی از کاتیون‌ها می‌باشد که با نیروهایی مانند نیروهای الکترواستاتیک و پیوندهای هیدروژنی به یکدیگر متصل شده‌اند. مهم‌ترین ویژگی کاتیون‌ها در ساختار مایعات یونی تقارن کم و تمرکز ضعیف بار مثبت می‌باشد، این ویژگی‌ها از تشکیل یک شبکه کریستالی جلوگیری کرده و در نهایت نقطه ذوب را کاهش می‌دهد. تمامی این موارد مایعات یونی را قادر می‌سازد که محیط مایع غیر آبی در دماهای پایین (نه تنها دمای محیط) ایجاد کند و در نتیجه امکان انجام واکنش‌های متعدد در آن‌ها وجود دارد. خواص مایعات یونی را می‌توان با تغییر کاتیون و گروه‌های استخلافی روی آن و همچنین نوع آنیون تغییر داد که این موضوع باعث تنوع کاربرد آن‌ها در صنایع مختلف شیمیایی می‌شود [۹].

مهم‌ترین ویژگی‌های مایعات یونی عبارتند از:

- خواص فیزیکی مایعات یونی با تغییر ترکیب شیمیایی آنیون و کاتیون‌ها تغییر می‌کند.
- مایعات یونی غیر فرارند بنابراین در سیستم‌های با خلاء زیاد قابل استفاده می‌باشند.

- بسیاری از مواد آلی و معدنی در آنها قابل حل هستند.
- عدم حلایت مایعات یونی در برخی از حلال‌ها (مانند آلکان‌ها) یک محیط قطبی غیر آبی را ایجاد می‌کند که این عامل، در سیستم‌های جداسازی دو فازی و چند فازی، بازیابی کاتالیست را آسان می‌کند (فرایند سبز).

کاتیون تری آزولیوم همراه با آنیون‌های آزیدی می‌تواند به عنوان مایعات یونی پر انرژی در ساختار پیشانه‌های دو جزئی به همراه اکسیدهای مانند H_2O_2 و HNO_3 به کار گرفته می‌شوند. این مایعات یونی جایگزین بسیار مناسبی برای هیدرازین و مشتق‌های آن در پیشانه‌های دو جزئی به شمار می‌روند [۱۵]. ساختار مایعات یونی پر انرژی تری آزولیوم آزید، در شکل ۴ نشان داده است.

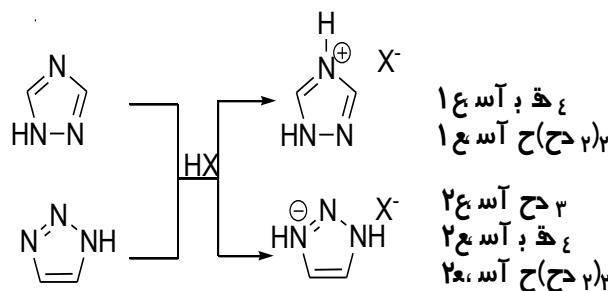

شکل ۴- ساختار مایعات یونی پرانرژی تری آزولیوم با آنیون آزیدی [۱۵].

دسته دیگری از مایعات یونی پرانرژی پایه تری آزولیوم دارای استخلاف فلوئور آلکیل می‌باشد [۱۶]. در ساختار این دسته از مایعات یونی کاتیون‌های تری آزولیوم دارای گروه‌های فلوئوروآلکیل با گروه‌های آنیونی مثل، فلوئوروکربوکسیل، فلوئورو هموآلکیل و فلوئورو آلکونال پیوند کووالانسی ایجاد می‌کند و در مقابل رطوبت پایدار می‌باشد [۱۷]. ساختار مایعات یونی پرانرژی تری آزولیوم حاوی استخلاف فلوئورو آلکیل در شکل ۵ نشان داده شده است.

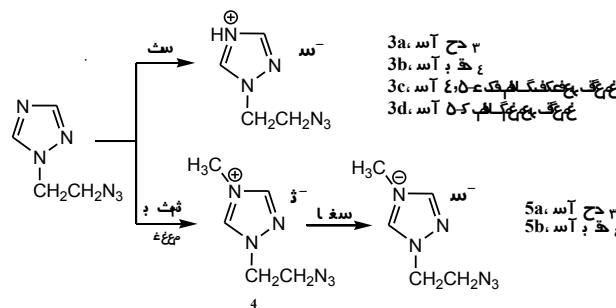
دسته دیگری از مایعات یونی پرانرژی دارای کاتیون آزولیوم و آنیون آزلات سنتز شدن. از جمله این مایعات یونی پرانرژی می‌توان به ۱-اتیل-۳-متیل ایمیدازولیوم تری آزولیوم و ۱-اتیل-۳-متیل ایمیدازولیوم تترزاولات به ترتیب با ساختارهای (۱۱) و (۱۲) نشان داده شده در شکل ۶ اشاره کرد. این ترکیبات به ترتیب با جفت شدن ۱-اتیل-۳-متیل ایمیدازولیوم هیدروکساید با تری آزول و تترزاول سنتز می‌شوند [۱۸].

طبقه‌بندی می‌شوند [۱۲]. در شکل ۲ ساختار مایعات یونی پرانرژی با پایه کاتیون تری آزولیوم به همراه آنیون‌های مختلف نشان داده شده است.

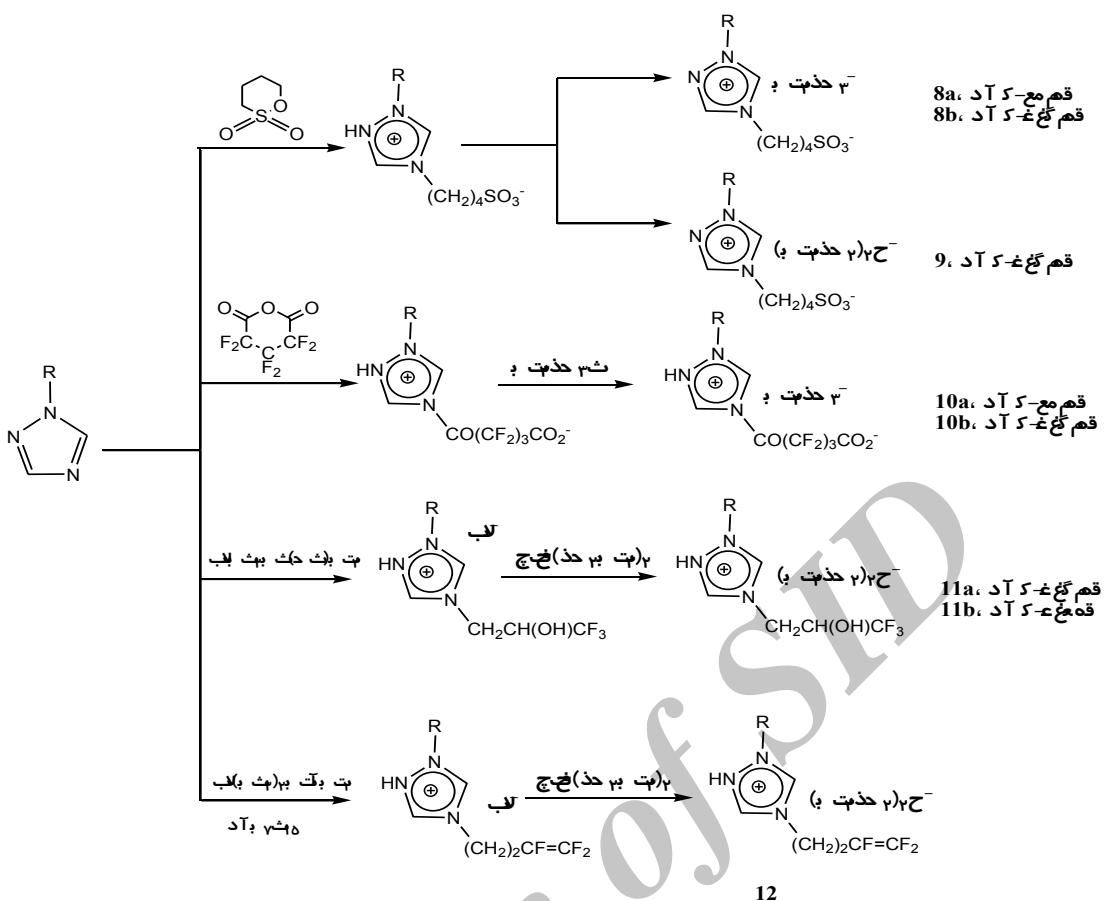

شکل ۲- ساختار مایعات یونی ۴،۴'-آزوبی(۲-متری-۲-نیترو-۲-پروپان-۲-یل) و ۳،۳،۲،۱-تری آزولیوم [۱۱].

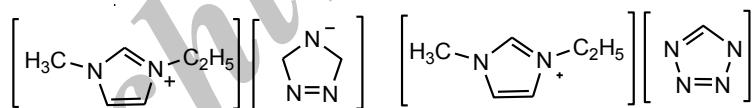
در حلقه تری آزول می‌توان هم بر روی اتم‌های نیتروژن و هم کربن گروه‌های استخلافی متفاوتی قرار داد. استخلاف‌دار شدن اتم‌های کربن موجود در حلقه با گروه‌های آزیدی و نیترو باعث افزایش گرمای تشکیل ترکیب خواهد شد، برای مثال گرمای استاندارد تشکیل برای ۳-آزیدو-۱،۴-تری آزول $\Delta H_f^\circ = +458 \text{ kJ/mol}$ (و این مقدار تقریباً چهار برابر بیشتر از گرمای تشکیل استاندارد برای ترکیب ۱-ث-۴،۲،۱-تری آزول می‌باشد [۱۳]). جفت شدن این کاتیون‌های آزیدی با آنیون‌های نیترات، پرکلرات و یا آزول‌ها باعث تشکیل مایعات یونی پرانرژی خواهد شد، اما مسئله اصلی در این ترکیبات ایجاد پیوندهای هیدروژنی است که باعث افزایش دانسیته و دمای ذوب خواهد شد، برای کاهش دمای ذوب این ترکیبات، گروه‌های متیل را بر روی حلقة قرار می‌دهند که باعث کاهش پیوندهای هیدروژنی و به دنبال آن کاهش دمای ذوب می‌شود [۱۴]. ساختار برخی از مایعات یونی پرانرژی پایه کاتیون تری آزولیوم دارای استخلاف آزیدی در شکل ۳ نشان داده شده است.

شکل ۳- ساختار مایعات یونی پرانرژی آزیدو تری آزولیوم [۱۳].

شکل ۵- ساختار مایعات یونی پرانرژی تری‌آزولیوم دارای استخلاف فلوئوروآلکیل [۱۶].

شکل ۶- ساختار مایعات یونی پرانرژی پایه آئیونی تری‌آزولیوم و تترازولات [۱۸].

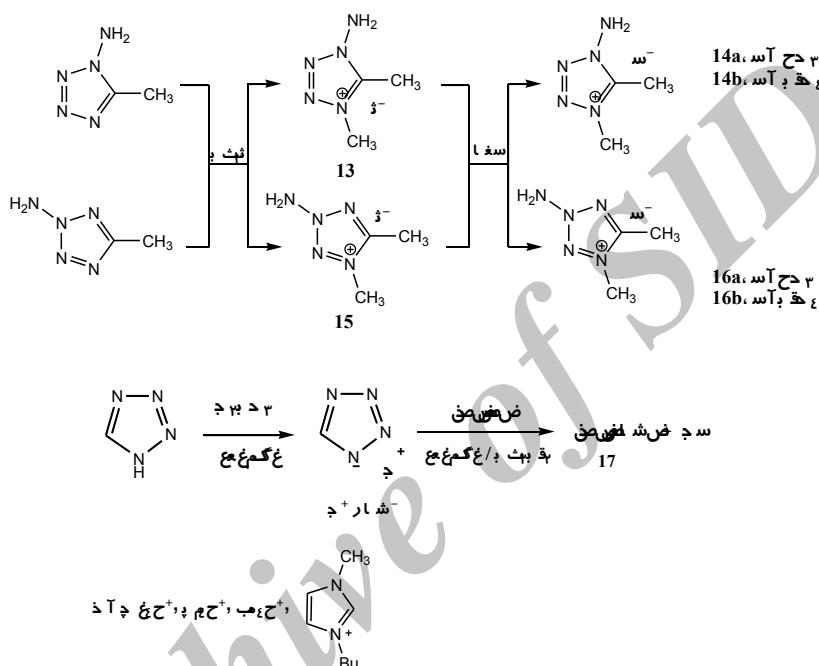
کنترل کرد. در نتیجه سیستم‌های هیدرازینی، پایدار، قابل اطمینان، سازگار پذیر و قابل پیشگویی هستند. در مقابل این مزایا، هیدرازین بسیار سمی و سرطان‌زا است. این ترکیب دارای فشار بخار بالایی است و همین باعث شده تا محققان در پی یافتن جایگزینی مناسب برای آن باشند. در این میان مایعات یونی پرانرژی بر پایه تترازول با فشار بخار ناچیز بسیار مورد توجه قرار گرفتند.

تترازول‌ها حلقه‌های هتروسیکلی پنج عضوی غیر اشباع می‌باشند که دارای چهار اتم نیتروژن در حلقة خود هستند. آنتالپی تشکیل این

پیشرانه‌های تک جزئی، پیشرانه‌های شیمیایی هستند که به اکسنده جداگانه‌ای نیازی ندارند. هیدرازین یکی از متداول‌ترین ترکیباتی است که در این پیشرانه‌ها به کار گرفته می‌شود. برای این کار هیدرازین از بستر گرم کاتالیزوری که معمولاً ایریدینیوم پوشش داده شده با آلومینا است، عبور داده می‌شود. گرمای این سطح باعث تجزیه شدن هیدرازین و تولید آلومینا، نیتروژن و اکسیژن می‌شود. میزان محصولات احتراقی را می‌توان از طریق مقدار استوکیومتری هیدرازین

جفت شده است و دسته دوم مایعات یونی هستند که تترازول دارای بار مثبت است و به آنیون‌های مختلفی متصل می‌شود. مایعات یونی هر دو دسته برای تولید پیشرانه‌های مایع تک جزئی نسل جدید با خواص فیزیکی متفاوتی به کار می‌روند. قرار دادن گروه‌های آمینی در ساختار مایعات یونی دسته دوم باعث افزایش گرمای تشکیل خواهد شد [۱۸]. ساختار مایعات یونی پرانرژی پایه کاتیون تترازول و پایه آنیون تترازولات در شکل ۷ نشان داده شده است.

ترکیبات نسبت به ایمیدازول ها **جق/جق + آ-ث^۸** و تری‌آزول‌ها **جک/جق + آ-ث^۸** بیشتر و در حدود **جک/جق + ۲/۲۳۷ + آ-ث^۸** می‌باشد. حجم بالای نیتروژن در این ساختار باعث شده است که پتانسیل بالایی به عنوان مواد پرانرژی داشته باشند. بر اساس مطالعات صورت گرفته دو دسته از مایعات یونی بر پایه تترازول وجود دارد، دسته اول مایعات یونی هستند که در آن‌ها تترازول به عنوان آنیون دارای بار منفی است و با کاتیون‌های تترا‌آلکیل آمونیوم مختلفی

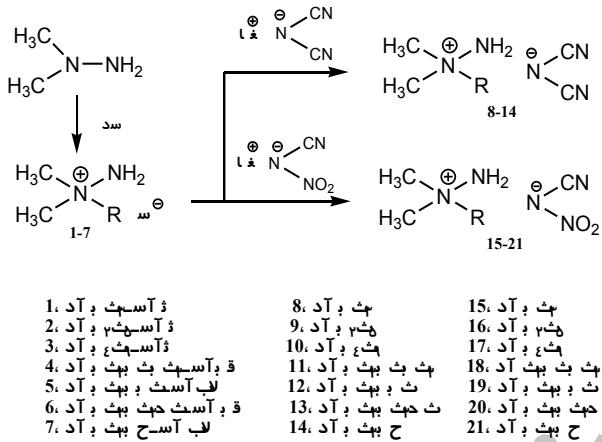
شکل ۷- ساختار مایعات یونی پرانرژی با کاتیون تترازول و آنیون تترازولات [۱۸].

می‌شوند. در این سیستم‌ها سوختی که مورد استفاده قرار می‌گیرد معمولاً هیدرازین، مونو متیل هیدرازین (ث-چپ) و H^+ -دی متیل هیدرازین (ث-چپ) به همراه اکسندلهایی مانند بخارات سفید اسید نیتریک (احتس)، بخارات قرمز اسید نیتریک (احتد) و یا نیتروژن ترا اکسید (N_2O) می‌باشد [۲۰]. سیستم‌های سوخت فوق حساس، نیاز به سوختی با دانسیته انرژی بالا (نسبت به جرم) و زمان تاخیر احتراق بسیار پایین دارند. متناسفانه هیدرازین و مشتقان آن همان طور که اشاره شد بسیار سمی و سلطانزا هستند و به علت فشار بخار بالا، نیاز به تجهیزات خاصی حین به کارگیری دارند. در نتیجه نیاز مبرمی برای جایگزینی این ترکیبات با مواد غیر سمی وجود دارد.

۲-۳- مایعات یونی پرانرژی N,N -دی متیل هیدرازونیوم
احتراق در پیشرانه‌های دو جزئی که از سوخت و اکسنده تشکیل شده‌اند، معمولاً به یک آغازگر نیاز دارد که می‌تواند شامل یک جرقه الکتریکی، سیم داغ و یا سطح داغ باشد. اما مواد شیمیایی خاصی وجود دارند که تنها با تماس با ماده اکسنده خودبه خود مستعمل می‌شوند. به این ترکیبات "سوختهای فوق حساس"^۱ گفته می‌شود [۱۹]. در این سیستم‌ها، سوخت و اکسنده در مخازن جداگانه‌ای قرار گرفته و برای اشتعال با همدیگر ترکیب می‌شوند. در نتیجه، این سیستم‌ها خطرات کمتری دارند. از سیستم‌های فوق حساس، به طور چشمگیری در سیستم‌های پیشرانه دو جزئی استفاده

^۱ فعّل ملغّع گفت.

ویسکوزیته بیشتری هستند. زمان بین داغ شدن ماده تا احتراقی که با چشم مشاهده شود را زمان تاخیر احتراق می‌گویند (پ^۳) و در سیستم‌های فوق حساس هر چه این زمان کوتاه‌تر باشد ترکیب مناسب‌تر می‌باشد [۲۳]. با اندازه‌گیری (پ^۳، ویسکوزیته و گرمای تشکیل برای مایعات یونی H^+ -دی متیل هیدرازو نیوم دی سیانامید و دی نیترو سیانامید نشان داده شده که این ترکیبات به همراه اکسنده بخارات سفید اسید نیتریک (اختس) دارای پتانسیل بالای برای کاربرد به عنوان پیشرانه دو پایه می‌باشند. ساختار مایعات یونی پرانرژی پایه کاتیون H^+ -دی متیل هیدرازو نیوم در شکل ۹ نشان داده شده است.

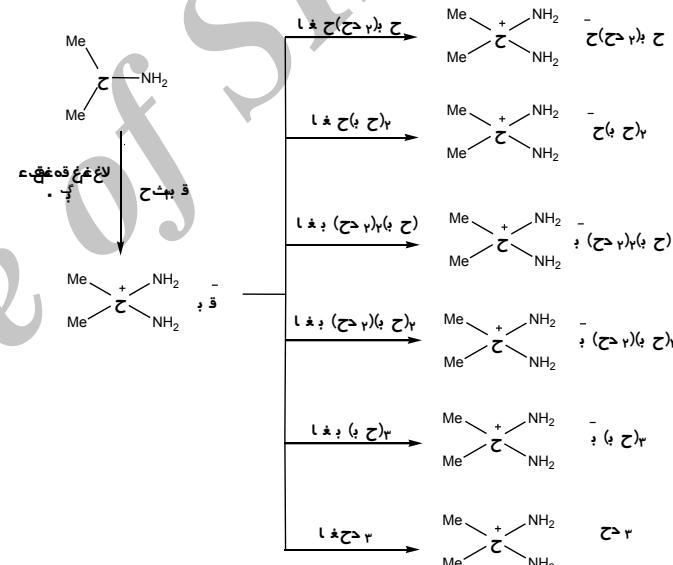

شکل ۹- ساختار مایعات یونی پرانرژی پایه H^+ -دی متیل هیدرازو نیوم [۲۳].

۴-۲- مایعات یونی پرانرژی بر پایه کمپلکس‌های آئیونی لانتانید نیترات

یکی از مشکلات مایعات یونی پرانرژی شناخته شده، پایین بودن حجم اکسیژن موجود در ساختار این ترکیبات می‌باشد [۲۴]. مایعات یونی پرانرژی که دارای آئیون‌های کوچکی مانند، $(\text{HCOO})_2\text{H}^+$ و Ce^{4+} هستند، قادر اکسیژن کافی برای اکسید کردن مقادیر زیادی از سوخت و تبدیل آن به مونوکسید کربن می‌باشند. در سال ۲۰۰۶ او لین مایع یونی در تعادل با مونوکسید کربن با ساختار ۱-اتیل-۴-۵-دی متیل تترازولیوم تترا نیترو آلومینیوم گزارش شد [۲۴]. با این وجود، این ترکیب تنها در هوای خشک پایدار بود و در مقابل آب و رطوبت باید محافظت می‌شد و در دمای 75°C ، کاهش وزن نشان

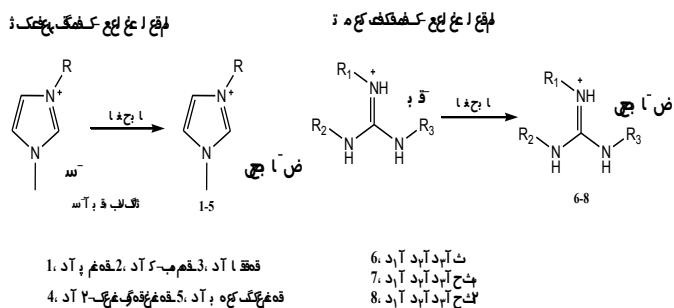
اوین گزارش به کارگیری مایعات یونی در سیستم‌های فوق حساس مربوط به مایعات یونی دارای آئیون دی سیانامید به همراه کاتیون‌های مختلف ایمیدازولیوم، پیریدینیوم و متیل پیریدینیوم می‌باشد [۱۵]. مطالعات تبدیل فوریه (دوف) نشان داده که با پیش افزوش دی سیانامید محصولات H_2O_2 و H_2O_2 تولید می‌شوند [۲۱]. بر اساس محاسبه گرمای تشکیل و آزمایشات صورت گرفته، گروه ایداهو^۱ موفق شد تا سری جدیدی از مایعات یونی شامل کاتیون Ce^{2+} دی متیل تری آزانیوم و آئیون‌های مختلفی (از جمله، کلرید، نیترو سیانامید، تری سیانتماتیم و نیترات) را به عنوان سوخت‌های فوق حساس سنتز کند [۲۲]. ساختار مایعات یونی فوق حساس پایه کاتیون Ce^{2+} -دی متیل تری آزانیوم به همراه آئیون‌های مختلف در شکل ۸ نشان داده شده است.

شکل ۸- ساختار مایعات یونی فوق حساس پایه کاتیون Ce^{2+} -دی متیل تری آزانیوم [۲۲].

در این حالت هم کاتیون و هم آئیون بر روی خواص سوخت‌های فوق حساس اثر می‌گذارند. برای اثبات این ویژگی، مایعات یونی H^+ -دی متیل هیدرازو نیوم دی سیانامید و نیترو سیانامید سنتز شده و خواص آن‌ها مورد بررسی قرار گرفته است. دانسیته و ویسکوزیته مایعات یونی H^+ -دی متیل هیدرازو نیوم در محدوده بین $1/0.1$ تا $1/28$ به ترتیب در فشارهای $67/5$ تا 130 می‌باشد و همچنین نمک‌های نیترو سیانامید نسبت به دی سیانامید دارای دانسیته و

آنیون نیترو سیانامید ($\text{N}^+ \text{O}_2^- \text{C}_2\text{H}_5\text{NH}_2$) با ساختار ($\text{--}\text{C}(=\text{O})\text{NH}_2\text{CH}_2\text{CH}_3\text{--}$) هم خانواده آنیون‌های ($\text{N}^+ \text{O}_2^- \text{R}_1\text{R}_2\text{R}_3$) و ($\text{N}^+ \text{O}_2^- \text{R}_1\text{R}_2\text{R}_3\text{R}_4$) می‌باشد. مایعات یونی دارای آنیون ($\text{N}^+ \text{O}_2^- \text{R}_1\text{R}_2\text{R}_3\text{R}_4$) به همراه کاتیون‌های گوانیدیوم، ایمیدازولیوم و ترازوولیوم سنتز شده و به عنوان سوخت‌های فوق حساس با اکسندره دجت ۱۰۰٪ به عنوان پیشانه‌های دو جزئی به کار گرفته می‌شوند [۲۹]. در شکل ۱۱ ساختار مایعات یونی پایه آنیونی $\text{N}^+ \text{O}_2^- \text{R}_1\text{R}_2\text{R}_3\text{R}_4$ نشان داده شده است.

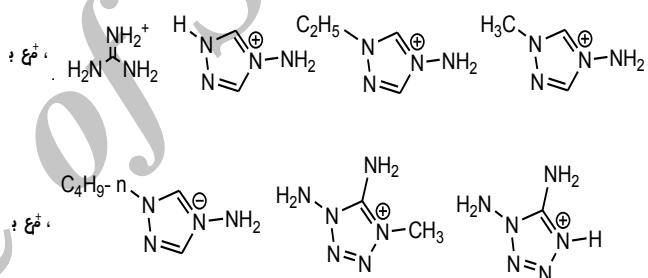
۳- کاربرد مایعات یونی در سنتز مواد پرانرژی

۱-۳- کاربرد مایعات یونی در سنتز تری نیترو استرها ترکیبات پایی نیترو اهمیت زیادی به عنوان مواد پرانرژی دارای اکسیژن در تهییه مواد منفجره و پیشانه‌ها دارند. استرهای نیترات به عنوان مولد گاز دارای اهمیت می‌باشند که در پیشانه‌های یک پایه و دو پایه بکار گرفته می‌شوند. یکی از استراتژی‌های سنتز این دسته از ترکیبات، استفاده از ترکیبات تری نیترو الکل می‌باشد [۳۰].

تری نیترو اتانول، پیش ماده مفیدی است که مدت زمان طولانی است که مورد استفاده قرار می‌گیرد. در واکنش استری کردن الکلها و به علت فعالیت کم الکل، نیاز به استفاده از معرفهای قوی متراکم‌کننده و یا مشتق‌ات کربوکسیلیک اسید می‌باشد. همچنین از اسیدهای لوئیس به عنوان کاتالیزور در این واکنش‌ها استفاده شده است [۳۱].

اما راندمان تکرار پذیری در این واکنش‌ها بدست نیامده است. اخیراً از مایعات یونی برای سنتز ترکیبات استرهای نیترات استفاده شده است. یکی از مزیت‌های استفاده از مایعات یونی در سنتز استرهای نیترات راندمان بالا، تکرار پذیر بودن واکنش‌ها، جداسازی راحت محصولات واکنش و قابل بازیافت بودن مایعات یونی می‌باشد [۳۱]. برای سنتز

دهنده این بود که در این دما، O_2 و اکسیژن را از طریق تشکیل پل‌های $\text{O}-\text{O}$ از دست می‌دهد. اما یکی از لیگاندهایی که می‌تواند با اکسیژن کمپلکس پایداری را تشکیل دهد، لیگاندهای لانتانید است که در مقابل هوا و رطوبت پایدار می‌باشد. مایعات یونی دارای لیگاندهای لانتانیوم نیترات دارای پایداری حرارتی خوبی هستند [۲۵]. بر همین اساس، دسته جدیدی از مایعات یونی پرانرژی بر پایه کمپلکس‌های آنیونی لانتانید نیترات با ساختار $\text{C}_2\text{H}_5\text{O}_2^-\text{O}_2\text{--}\text{N}^+ \text{O}_2^- \text{R}_1\text{R}_2\text{R}_3\text{R}_4$ سنتز شده‌اند. با توجه به تشکیل مونوکسید کربن، این مایعات یونی دارای اکسیژن بالانس^۱ خنثی و یا مثبت می‌باشند [۲۵]. همچنین به دلیل سهولت در سنتز و دلایل زیست محیطی، برای تهییه این نوع مایعات یونی از نمک‌های نیترات استفاده شده است. در شکل ۱۰ ساختار کاتیون‌های بکار رفته در مایعات یونی پرانرژی پایه آنیونی لانتانید نیترات‌ها نشان داده شده است.

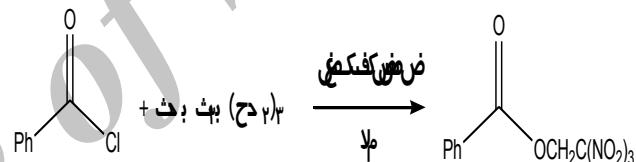
شکل ۱۰- کاتیون‌های بکار رفته در ساختار مایعات یونی پرانرژی پایه آنیونی لانتانید نیترات [۲۵].

۴-۵- مایعات یونی پرانرژی پایه نیترو سیانامید

آنیون نیترو سیانامید ($\text{N}^+ \text{O}_2^- \text{C}_2\text{H}_5\text{NH}_2$) با ساختار ($\text{--}\text{C}(=\text{O})\text{NH}_2\text{CH}_2\text{CH}_3\text{--}$) اولین بار در سال ۱۹۹۳ گزارش شد [۲۶]. در سال ۲۰۰۳ کاربرد آن در مایعات یونی به عنوان آنیون پرانرژی مطرح شد [۱۳]. این آنیون دارای حجم بالایی از اکسیژن و خاصیت انفجاری بالایی است، در نتیجه کاندید مناسبی به عنوان ماده منفجره محسوب می‌شود [۲۷]. آنیون دی‌سیانامید ($\text{N}^+ \text{O}_2^- \text{R}_1\text{R}_2\text{R}_3\text{R}_4$) با ساختار ($\text{--}\text{C}(=\text{O})\text{NH}_2\text{CH}_2\text{CH}_3\text{--}$) نیز به عنوان آنیون پایدار در ساختار مایعات یونی پرانرژی، دارای گرانروی و پایداری گرمایی بهتری هستند اما خاصیت انفجاری کمتری دارند [۲۸]. اخیراً مایعات یونی دارای آنیون ($\text{N}^+ \text{O}_2^- \text{R}_1\text{R}_2\text{R}_3\text{R}_4$) به عنوان سوخت‌های فوق حساس به کار گرفته شده‌اند.

یاد شده برای ساخت سچت دارای معايیب از جمله مصرف مقادیر زیادی انیدرید استیک، سرعت پایین واکنش و راندمان ناچیز محصول می‌باشد. لازم به ذکر است که سچت را می‌توان از مواد اولیه‌ای مانند دار (۷۵,۳,۱)-تترا استیل-۷,۳-دی نیترو-۵,۱-دی استیل-۷,۳-دی نیترو-۷,۳-تترا آزا سیکلو اکтан) نیز تهیه کرد، ولی استفاده از مواد اولیه فوق علاوه بر مشکلات زیست محیطی نیاز به فرایندهای طولانی دارد که باعث کاهش راندمان واکنش و افزایش هزینه‌های جاری خواهد شد. در سال‌های اخیر از امواج مافق صوت برای بهبود روند واکنش‌های شیمیایی مختلفی استفاده شده است. این واکنش‌ها، بدون حضور امواج مافق صوت، یا انجام نمی‌گرفتند و یا نیاز به استفاده از شرایط سخت مانند دما و فشار بالا داشته‌اند. نیروی محرکه در انجام واکنش‌های مافق صوت به وسیله ایجاد حباب در مایع (ایجاد خلاء) و سپس متلاشی شدن آن‌ها در مدت زمان کوتاهی تامین می‌شود. در این حالت استفاده از حللاهای غیر فرار امری ضروری است و مایعات یونی به علت فشار بخار ناچیز می‌توانند به عنوان فاز مایع غیرآبی در واکنش‌های مافق صوت به خوبی به کار روند [۳۴]. واکنش تک مرحله‌ای نیترولیز رخ‌اپ (۷,۳-دی استیل-۱,۳-تترا آزا سیکلو-۱۰,۳-اکтан) و تبدیل آن به سچت بدون استفاده از امواج مافق صوت و مایعات یونی در شرایط دشوار (دما و فشار بالا) همراه با راندمان پایین ($<10\%$) انجام می‌شود. این در حالی است که نیترولیز رخ‌اپ در حضور مایعات یونی در شرایط مافق صوت و با استفاده از معرفهای $\delta_{\text{H}}/\delta_{\text{C}}$ ، علاوه بر تسهیل شرایط واکنش، راندمان بالایی از سچت را به همراه دارد. اخیراً سنتز سچت با استفاده از مایعات یونی گزارش شده است. مایع یونی که در این واکنش می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد، بر پایه ایمیدازولیوم با فرمول [عکس فکر] می‌باشد [۳۵]، در شکل ۱۳ شمایی از واکنش سنتز سچت در حضور مایعات یونی تحت شرایط مافق صوت و در جدول ۱ نتایج این واکنش‌ها آورده شده است.

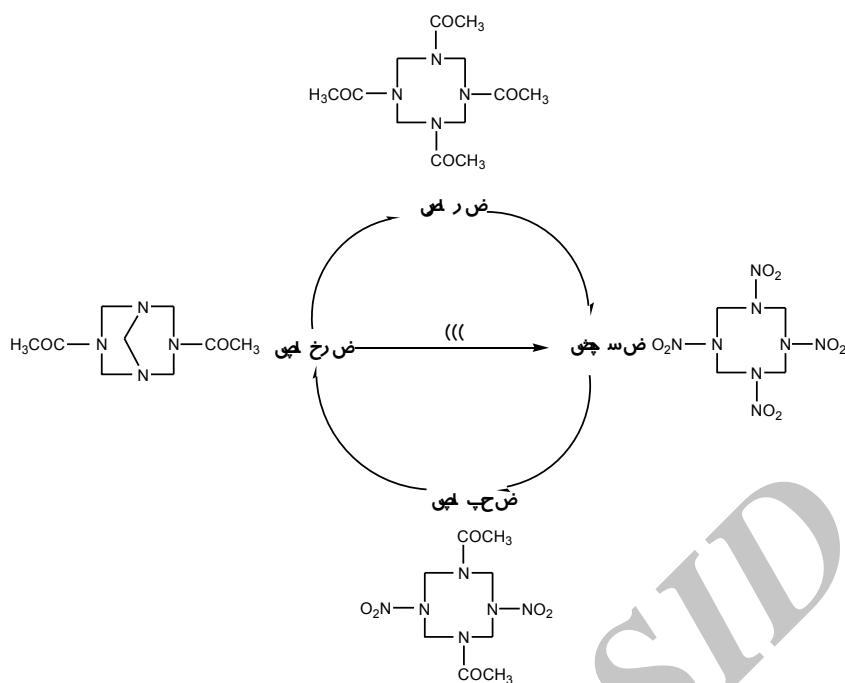
ترکیبات ۲,۲-تری نیترو استر از مایعات یونی بر پایه ایمیدازول استفاده شده است. برای مثال ترکیب ۲,۲,۲-تری نیترو اتانول با بنزن کربونیل کلراید و با حضور مایع یونیک [عکس فکر] در دمای اتاق منجر به آزاد شدن سریع گازی به رنگ زرد کم رنگ می‌شود. شمایی از این واکنش در شکل ۱۲ آورده شده است. نتایج به دست آمده از طیف سنجی مغناطیس هسته‌ای^۱ و همچنین کروماتوگرافی لایه نازک بچر نشان دهنده محصول اصلی ۲,۲,۲-تری نیترواتیل بنزووات می‌باشد. واکنش فوق در مایعات یونی ۱-اتیل-۳-متیل ایمیدازولیوم هگزا فلورو فسفات ([عکس فکر]) و ۱-اتیل-۳-متیل ایمیدازولیوم تریا فلورو بورات ([عکس فکر]) نیز باعث تولید محصول یکسانی می‌شود ولی با این تفاوت که سرعت واکنش در این مایعات یونی کاهش پیدا می‌کند. سایر کلریک اسیدها نیز چنین واکنشی را به راحتی انجام می‌دهند.

شکل ۱۲- شمایی از واکنش استری شدن بنزن کربونیل کلراید در حضور مایع یونی [۳۱].

۳- سنتز سچت در حضور مایعات یونی تحت شرایط مافق صوت

سچت (۷,۳,۱-تترا نیترو-۱,۳,۵,۷-تترا آزا سیکلو اکтан) یکی از مواد منفجره پرکاربرد در صنایع نظامی می‌باشد [۳۲]. این ماده مانند سپد (سیکلو تو تری متیلن تری نیترآمین) از مواد ارزان قیمت شیمیایی مانند هگزا متیلن تتراء آمین و اسید نیتریک تهیه می‌شود. با این حال، قیمت تمام شده سچت تقریباً پنج برابر سپد می‌باشد. سپد از طریق واکنش‌های مختلفی با راندمان خوبی تهیه می‌شود در حالی که، در روش بکمن برای تهیه سچت مشکلاتی وجود دارد [۳۳]. روش

شکل ۱۳- واکنش تهیه س چھت از دار، حبایاب و رخ لپ در شرایط مافوق صوت.

جدول ۱- نیتراسیون رخاب و تبدیل آن به س چھت تحت شرایط مافوق صوت [۳۵].

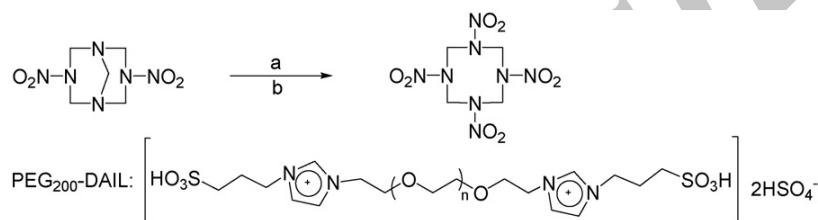
راندمان(%)	n(DAPT): n(N ₂ O ₅): n(HNO ₃)	حلال	آزمایش
۶/۹	۲۴:۳:۱	-	۱
۵/۳۴	۲۴:۳:۱	-	۲
۲/۳۱	۲۴:۳:۱	۵ ml CH ₂ Cl ₂	۳
۸/۶۶	۲۴:۳:۱	۵ ml IL	۴
۵/۵۳	۲۴:۳:۱	۵ ml IL	۵
۹/۴۷	۲۴:۳:۱	۵ ml IL	۶
۳/۳۸	۲۴:۳:۱	۵ ml IL	۷
۴/۵۹	۲۴:۳:۱	۱۰ ml IL	۸
۵/۵۱	۲۴:۳:۱	۲۰ ml IL	۹
۴/۶۳	۲۴:۳:۱	۵ ml IL	۱۰
۱/۸۵	۲۴:۳:۱	۵ ml IL	۱۱
۰/۲۴	۲۴:۳:۱	۵ ml IL	۱۲

شرایط واکنش: دما ۴۰°C، فرکانس ۴۰-۳-بوتیل-۱-متیل ایمیدازولیوم هگزا فلورو فسفات (لیتیم فسفات).

دارای محسنسی از جمله، سازگاری با محیط زیست؛ سریعتر شدن واکنش؛ کنترل راحت دمای واکنش؛ خالص‌سازی آسان‌تر محصول از مخلوط واکنش؛ تهیه محصول با خلوص بالاتر و هدر رفتن کمتر اسید مصرفی می‌باشد. مثال‌های زیادی از کاربرد مایعات یونی برای نیتراسیون ترکیبات آروماتیک گزارش شده است. تهیه سچت با استفاده از نیتروولیز خپ با معرفه مایعات یونی اسیدی از مایعات یونی اسیدی که دارای دو کاتیون پایه پلی اتیلن گلیکول (چناب ۲۰۰- تخ) با راندمان خوبی همراه بوده است [۳۷]. در شکل ۱۴ شما می‌توانید مایعات یونی اسیدی از واکنش و در جدول شماره ۲ نتایج سنتز سچت از طریق خپ در حضور مایعات یونی نشان داده شده است.

۳-۳- تهیه سچت با استفاده از نیتروولیز سچت در حضور مایعات یونی و معرفه مایعات یونی

سچت را می‌توان از نیتروولیز خپ (۷،۵،۳،۱- دی نیترو-۷،۵،۳- تترآزا بی سیکلو [۳.۳.۱]. نونان) با راندمان ۴۵٪ بدون حضور مایعات یونی تهیه کرد، همچنین در بعضی از سیستم‌های حب-حب-حب می‌توان راندمان واکنش را در حضور ده-چهار-دو بدز به ترتیب به مقادیر ۶۲،۶۰ و ۳۹٪ رساند [۳۶]. اما استفاده از این روش‌ها برای سنتز سچت دارای معایبی مانند آلودگی زیست محیطی، پایین بودن راندمان، سرعت پایین واکنش و هدر رفتن واکنش‌گرها و غیره می‌باشد. استفاده از معرف نیتره کننده حب-حب در مخلوط اسیدی

شکل ۱۴- سنتز سچت، (ع) (حث و ح) (ح/ج) چهار-دو بدز- ده-چهار-دو بدز [۳۷].

جدول ۲- نیتروولیز خپ و تبدیل به سچت [۳۷].

آزمایش فگلک (ک) ۲- حب-حب			
(٪) راندمان	آزمایش فگلک (ک) ۵- حب-حب	آزمایش فگلک (ک) ۵- حب-حب	آزمایش فگلک (ک) ۵- حب-حب
45	0	760	1
42	0	700	2
30	0	400	3
20	0	300	4
49	50	700	5
54	100	700	6
51	150	700	7
50	20	400	8

شرایط واکنش: دما: ۶۰-۶۵°C، مایع یونی چناب ۲۰۰- تخ، لاغه ۵ از رخپ و لاغه ۴/۶ از حب-حب

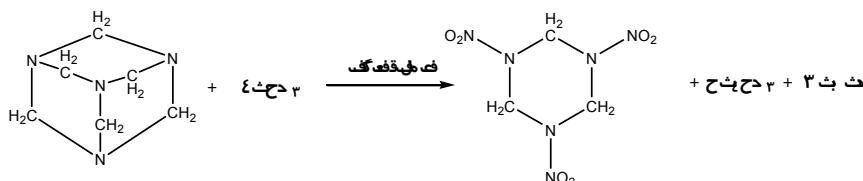
نیتراسیون ترکیبات آروماتیک را با راندمان و گزینش پذیری بالایی انجام دهنند. ترکیب سپد (۱،۳،۵- تری نیترو-۱،۳،۵- سیکلو هگزان) به عنوان یک ماده منفجره مصارف صنعتی و نظامی دارد. فرایند متداولی که برای تهیه سپد انجام می‌شود، نیتروولیز

۴-۳- سنتز RDX در مایعات یونی اسید برونشتاد

در حضور مایعات یونی درصد تبدیل و گزینش پذیری برای نیتراسیون ترکیبات آروماتیک به طور قابل توجهی بهبود پیدا خواهد کرد [۳۵]. با توجه به تحقیقات صورت گرفته مایعات یونی اسیدی می‌توانند

فوق استفاده می‌شوند دارای ساختار **۴**(۴) شفاف هستند و **۳** (۴) حمایت بدهند. **۲** (۴) حمایت بدهند. تمامی این مایعات یونی فعالیت کاتالیستی از خود نشان داده‌اند. اما در این میان مایع یونی **۳** (۴) حمایت بدهند. **۴**(۴) شفاف فعالیت کاتالیستی بهتری نسبت به سایر مایعات یونی از خود نشان می‌دهد. لازم به ذکر است که در این واکنش علاوه بر نوع مایعات یونی پارامترهای دیگری از جمله نسبت‌های مولی واکنشگرهای، نسبت مولی مایع یونی و زمان واکنش تاثیرگذار می‌باشد [۳۹]. در شکل ۱۵، سنتر سپد در حضور مایعات یونی و در جدول ۳، نتایج تاثیر مایعات یونی مختلف بر روی نیترولیز **۴** (۴) را نشان داده شده‌اند.

مستقیم هگزا متیل تترا آمین (**۴**) با استفاده از اسید نیتریک غلیظ (**۴** (۴)) (فرایند ولوبچ)^۱ و یا مخلوطی از اسید نیتریک غلیظ با آمونیوم نیترات (**۴** (۴)) در حضور استیک اسید نیتریک است (فرایند باکمن **۴** (۴)) [۳۸]. برای انجام واکنش با استفاده از فرایند باکمن نیاز به مقادیر زیادی از اسید نیتریک است. تولید محصولات جانبی از طریق اکسیداسیون، هدررفتن مقادیر زیادی از اسید نیتریک و افزایش هزینه‌های فرایند از معایب این روش به شمار می‌رond. با به کارگیری مایعات یونی در فرایند سنتر سپد بر این مشکلات غلبه می‌شود. در فرایند سنتر سپد در مایعات یونی، از سه نوع مایع یونی اسید برونشتیدی که در فرایند برونشتید است. مایعات یونی اسید برونشتیدی که در فرایند

شکل ۱۵- سنتر سپد در حضور مایعات یونی اسید برونشتید [۳۹].

جدول ۳- اثر مایعات یونی مختلف بر روی نیترولیز **۴** (۴)

آزمایش	مایع یونی	RDX (gr)	دمای ذوب (°C)	(%) راندمان
۱	[hmim]pTSO	۱/۵۰	۲۰.۴/۴-۲۰.۴/۸	۶۹/۰
۲	[hmim]NO ₃	۱/۴۱	۲۰.۴/۴-۲۰.۴/۷	۶۴/۹
۳	[hmim] CF ₃ COO	۱/۴۶	۲۰.۴/۷-۲۰.۴/۹	۶۷/۲
۴	[(CH ₂) ₄ SO ₃ hmim]NO ₃	۱/۴۱	۲۰.۴/۵-۲۰.۴/۸	۶۴/۹
۵	[(CH ₂) ₄ SO ₃ hmim] pTSO	۱/۴۲	۲۰.۴/۶-۲۰.۴/۹	۶۵/۳
۶	[(CH ₂) ₄ SO ₃ hmim]CF ₃ COO	۱/۴۵	۲۰.۴/۴-۲۰.۴/۸	۶۶/۶
۷	[(CH ₂) ₄ SO ₃ HPyr] NO ₃	۱/۵۲	۲۰.۴/۵-۲۰.۴/۷	۶۹/۹
۸	[(CH ₂) ₄ SO ₃ HPyr] pTSO	۱/۵۰	۲۰.۴/۶-۲۰.۴/۸	۶۹/۰
۹	[(CH ₂) ₄ SO ₃ HPyr] CF ₃ COO	۱/۵۱	۲۰.۴/۵-۲۰.۴/۷	۶۹/۵
۱۰	none	۱/۳۲	۲۰.۴/۳-۲۰.۴/۵	۶۰/۷

۱- لغ گلا گنگ- ۲- لغ گلا گنگ غمع-

نتیجه‌گیری

از طریق قرار دادن گروههای استخلافی پرانرژی بر روی جز کاتیونی و یا آنیونی، مایعات یونی با ویژگی‌های مطلوب را سنتر نمود.

۴- با توجه به فشار بخار پایین و عدم اشتعال پذیری و پایداری حرارتی زیاد، فرایندها و دستگاههای مورد استفاده از نظر ایمنی در وضعیت بهتری عمل خواهند کرد. علاوه بر این عدم فراریت مایعات یونی سبب شده است که این ترکیبات جایگزین مناسبی برای

سوختهای هیدرازینی که دارای فشار بخار بالایی هستند، باشند.

۵- با توجه به انحلال پذیری طیف وسیعی از مواد آلی و معدنی در مایعات یونی مقدار کمی از این ترکیبات در واکنش‌ها به کار گرفته می‌شوند. لذا در مقایسه با سایر حلال‌ها ابعاد و مقیاس دستگاهها و فرآیندها کوچک‌تر خواهد شد.

۶- با توجه به قابلیت بازیابی مایعات یونی و استفاده مجدد از آن‌ها، کاهش هزینه و افزایش بهره‌وری اقتصادی خواهد شد.

با توجه به موارد ذکر شده می‌توان بیان کرد که مایعات یونی جایگزین مناسبی برای بسیاری از مواد شیمیایی نظیر حلال‌ها و کاتالیست‌ها و مواد پرانرژی وغیره در صنعت و آزمایشگاه می‌باشند. از جمله مزایای این ترکیبات می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱- در مقایسه با ترکیبات پرانرژی متداول مایعات یونی پرانرژی دارای پایداری حرارتی و مکانیکی بیشتری می‌باشند.

۲- مایعات یونی پرانرژی قابلیت استفاده در سیستم‌های پیشرانه تک پایه و دو پایه، سیستم‌های پیشرانش حاوی سوختهای فوق حساس و یا موتورهای پیشرانه هیبریدی را دارند.

۳- یکی از مهم‌ترین مزایای مایعات یونی طراحی خواص فیزیکی و شیمیایی این مواد مطابق با کاربرد آن می‌باشد. با این ویژگی می‌توان

مراجع

۱۴۴. ۲. گ۵-۱۹۴۳. ۱۹۶۸. شرح جمعیت فللام افکن غبغ غر“، ج. رافع بفلام.
- ”قفع گل. گ و. عکع لاع ع گخ گلام افکن غبغ غر“، ق. ۷-۱۹۶۸.
۱۹۹۰. ۱۹۶۸. شرح. بد. ۵. ”کف گل. گلام فح“، ر. ا. کنف-ح-ث. لاغ مختفلام.
۱۹۹۷. ۱۹۶۹. ”گل. گ و. لم کتفق گل. لاخ“، چ. ب. کنف-ث-ذ. ج. لاغ گل. لاخ-ج. ۵. گل. گلام لاز-ج. د. گل. گلام.
۲۲. ۲۴۹. ۱۹۹۷. ۱۹۶۹. ”گل. گ فیخ م ع گل. الم غ گ بیخ گ م قع فعم غلاغ که“، ب. ث. داع لام لاغ فلام.
۱۹۹۷. ۱۹۶۸. ”گل. گ فیخ م ع گل. الم غ گ بیخ گ م قع فعم غلاغ که“، ب. ث. داع لام لاغ فلام.
۲۰۰۰. ۱۴. ۳۲۷. ۱۹۶۹. ”غبغ گل. لاخ م کن. گل. لاخ“، ۵. ۱۹۶۹. ”عکع لام م ع گل. الم غ ۵. ۱۹۶۹.
۱۹۹۷. ۱۹۶۸. ”کف گل. لاخ“، ۶. ۱۹۶۸. ”کف گل. لاخ“، ۷. ۱۹۶۸. ”کف گل. لاخ“، ۸. ۱۹۶۸.
۲۰۰۰. ۱۳۹۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۹. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۰. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۱. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۲. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۳. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۴. ۱۹۶۷.
۱۹۹۹. ۲۰۷۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۵. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۶. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۸. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۹. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۲۰. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۲۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۲۲. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۲۳. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۲۴. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۲۵. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۲۶. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۲۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۲۸. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۲۹. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۳۰. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۳۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۳۲. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۳۳. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۳۴. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۳۵. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۳۶. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۳۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۳۸. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۳۹. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۴۰. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۴۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۴۲. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۴۳. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۴۴. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۴۵. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۴۶. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۴۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۴۸. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۴۹. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۵۰. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۵۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۵۲. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۵۳. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۵۴. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۵۵. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۵۶. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۵۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۵۸. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۵۹. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۶۰. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۶۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۶۲. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۶۳. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۶۴. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۶۵. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۶۶. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۶۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۶۸. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۶۹. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۷۰. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۷۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۷۲. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۷۳. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۷۴. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۷۵. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۷۶. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۷۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۷۸. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۷۹. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۸۰. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۸۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۸۲. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۸۳. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۸۴. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۸۵. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۸۶. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۸۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۸۸. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۸۹. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۹۰. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۹۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۹۲. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۹۳. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۹۴. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۹۵. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۹۶. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۹۸. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۹۹. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۰۰. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۰۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۰۲. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۰۳. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۰۴. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۰۵. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۰۶. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۰۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۰۸. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۰۹. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۱۰. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۱۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۱۲. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۱۳. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۱۴. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۱۵. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۱۶. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۱۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۱۸. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۱۹. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۲۰. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۲۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۲۲. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۲۳. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۲۴. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۲۵. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۲۶. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۲۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۲۸. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۲۹. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۳۰. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۳۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۳۲. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۳۳. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۳۴. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۳۵. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۳۶. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۳۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۳۸. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۳۹. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۴۰. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۴۱. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۴۲. ۱۹۶۷.
۱۹۹۷. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۴۳. ۱۹۶۷. ”کف گل. لاخ“، ۱۴۴. ۱۹۶۷.

